

РЕШЕНИЕ

№ 219

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА М. МИЛЧОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20231110207022 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „МАКРОАДВАНС“ АД, с ЕИК 201127485, чрез процесуалния им представител юрк. Н. И. срещу Наказателно постановление (НП) № 001644/15.03.2023г., издадено от и.д. директор Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на основание чл. 45, ал.1, от ЗПК за нарушение чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т. 12 от ЗПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000,00 лева .

В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Сочи се, че АНО неправилно е приложил материалния закон и не е съобразил фактите по делото, че се касае за договор, който не е действащ, тъй като е изтекъл договорения между страните срок. В тази насока излага подробни съображения. Твърди, че обективно е невъзможно на потребителя да бъде предоставен погасителен план, тъй като към датата към която той е изискал информация договорът е бил изискуем. Релевира доводи, че размерът на наложената санкция е прекомерен и не е съобразен с обществената опасност на нарушението. Моли се атакуваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло, алтернативно се иска намаляване на санкцията до предвидения в закона минимум.

В съдебно заседание дружеството – въззивник , редовно призовани се представляват от юрк. Тананова, която поддържа жалбата и пледира за отмяна на атакуваното наказателно

постановление, алтернативно намаляване на размера на наложената санкция. Претендира разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована се представлява от адв. Каменова, която оспорва жалбата и моли атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Излага съображения, че нарушението е доказано от обективна страна, а наложената санкция е справедлива. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на КЗП.

Съдът след преценка на събраните доказателства, приема за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

-

На 29.07.2019г. между А.Л.Д. и „МАКРОАДВАНС“ АД бил сключен договор за потребителски кредит № 82796/29.07.2019г. в размер на 700,00 лева. Срокът за погасяване на кредита бил 8 месеца, като съгласно изготвения погасителен план последната погасителна вноска била на 29.03.2020г.

Данаилов заплатил първите две дължими вноски, след което преустановил плащанията. Кредитът бил просрочен, като това обстоятелство било отразено и в ЦКР.

С молба вх. № 3016/27.07.2022г. Данаилов поискал дружеството – въззивник да му предостави на основание чл. 11, ал. 2 от ЗПК извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания за периода от 2017г. до настоящия момент, включително и за тези, договори по които задълженията са погасени изцяло.

На 03.08.2022г. Данаилов получил посредством лицензиран пощенски оператор писмо изх. № 4200/16.06.2022г., с което въззивникът отказал да му предостави изисканата информация, като изложил доводи, че между страните няма действащ договор и за тях такова задължение не съществува.

На 30.12.2023г. чрез упълномощен процесуален представител Данаилов сезирал КЗП, като жалбата била заведена с вх. № С-03-6881/30.12.2023г. Проверката била възложена на св. Е.Ц. – главен инспектор при РД – София, КЗП.

Св. Ц. изискала от „МАКРОАДВАНС“ АД цялата налична документация по отношение на потребителя Данаилов, в това число и изготвения до него отговор.

Информацията постъпила в КЗП на 11.01.2023г., като били представени писмено становище и всички изискани от контролните органи документи.

След като проверила така събраните по административната преписка материали св.Ц. – главен инспектор при РД- София, КЗП намерила, че е налице нарушение на чл.11, ал.3, вр. ал.1, т. 12 от ЗПК. С оглед на това в присъствието на упълномощен представител на

“МАКРОАДВАНС“ АД съставила против дружеството Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 001644/24.01.2023год. В него били отразени всички обстоятелства по твърдяното нарушения, като е прието, че в случая е налице нарушение на чл. 11, ал.3, вр. ал. 1, т. 12 от ЗПК, тъй като дружеството не е предоставило изисканата информация на потребителя. Били изложени доводи, че нарушението е извършено, тъй като договорът не е прекратен. В съставения АУАН било посочено, че нарушението е извършено на 03.08.2022г. в гр. София.

Съставеният АУАН бил връчен на упълномощения представител на дружеството на датата на съставяне на АУАН

В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН постъпили писмени възражения.

Въз основа на цитирания АУАН, било съставено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя за нарушение на разпоредбата на чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т. 12 от ЗПК е наложена имуществена санкция в размер на 600,00 лева.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля Е.Ц., както и останалите писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания свидетел, като ги намира за ясни, последователни, логични и безпротиворечиви. Показанията на свидетеля се подкрепят изцяло от приобщените по надлежния процесуален ред писмени доказателства. По делото не е наличен противоречив доказателства материал, поради което подробното му обсъждане е безпредметно.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от следното:

ОТ ПРАВНА СТРАНА

-

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима, а разгледана по същество, същата е частично **ОСНОВАТЕЛНА**.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и

самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от представените по делото заповеди.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН.

Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 - месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички преклузивни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател от формална страна.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

На следващо място, издаденото наказателно постановление е законосъобразно и от **материалноправна** гледна точка.

Съгласно разпоредбата на [чл. 11, ал. 3 от Закона за потребителският кредит](#): "Когато се прилага ал. 1, т. 12, кредиторът предоставя на потребителя при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания. " Нормата на чл. 11, ал. 1, т. 12 от същият закон гласи: "Договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания; погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит. " В конкретния случай данните по делото сочат, че два от кредитите са били погасени, а третият просрочен към момента, в

който е било поискано извлечението. Следователно по силата на цитираната по-горе разпоредба въззивникът е била длъжен да предостави на кредитополучателя, при поискване безплатно извлечения по сметките под формата на погасителен план и за трите договора. И няма абсолютно никакво значение дали е поискано извлечение точно под формата на погасителен план. Законът изрично регламентира в каква форма кредитната институция следва да представи извлечението при поискване и „МАКРОАДВАНС“ АД са били длъжни да спазят законовите изисквания. Тук е мястото да се отбележи, че възраженията на жалбоподателя са неоснователни, като на първо място се посочи, че законът от буква има и дух, а целта на посочената разпоредба е потребителя на всеки един етап да има информация каква част от задължението е изпълнил и каква не. Това обстоятелство изобщо не е обвързано с факта дали договорът е действащ или е в просрочие, тъй като задължението не е погасено и договорът не е прекратен. Изрично, в сключения между страните договор са посочени условията за прекратяването му и настъпването на падежната дата и просрочието му без изплащане на дължимото задължение не е между тях / Раздел X, чл. 21 от ОУ на договор за потребителски кредит/ .

Извършеното нарушение се санкционира по [чл. 45, ал. 1 от Закона за потребителският кредит](#), който сочи, че "За нарушение на чл. 11 от закона на виновните лица се налага глоба в размер от 700 до 2000 лв. - за физическите лица, и имуществена санкция в размер от 3000 до 8000 лв. - за едноличните търговци и юридическите лица". В случая на жалбоподателя е наложена имуществена санкция над минималния размер. АНО, обаче е изложил само бланкетни мотиви, които по никакъв начин не обуславят налагането на санкция в по – висок размер, тъй като нарушението не се отличава с по-висока степен на обществена опасност от друго нарушения от същия вид. По тези съображения съдът намира, че наложената санкция следва да бъде намалена до предвидения в закона минимум от 3000 лева, а атакуваното наказателно постановление изменено в тази му част.

Предвид обстоятелството, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Съдът не намира основания да приеме, че конкретиката на настоящия случай разкрива основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Безспорно визираният нормативен регламент е приложим и към конкретната норма, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност - време, място, обстановка, механизъм и т.н. Формално по своята конструкция извършеното нарушение разкрива висока по степен обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, свързани със защита правата на потребителите. Засегнатите от нарушението обществени отношения се характеризират с висока обществена значимост

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 001644/15.03.2023г., издадено от и.д. директор Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите, с което на основание чл. 45, ал.1, от ЗПК за нарушение чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т. 12 от ЗПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000,00 лева, **КАТО НАМАЛЯВА** размера на наложената санкция на 3000,00 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____